

NIEWOLNICZKA (4) *sb f*

e oraz o prawdopodobnie jasne (tak w niewolnica); a jasne.

sg N niewolniczka (2). ◇ [D niewolnicze.] ◇ I niewolniczką (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Dem. od „niewolnica” (4) :

1. *Od znac. ‘kobieta pozbawiona praw osobistych, stanowiąca czyjąś własność’; serva BartBydg, Vulg (4) : Serva, nyevolnyczka BartBydg 142b.*

a. *Od znac. ‘kobieta całkowicie posłuszna i oddana Bogu’; tu hipokor. (3) : Iuż mię więcej nie trwoż/ iuż mie więcej nie fráfu/ oto fie iuż iáko z niewolniczką niechay dzyeie ná wżem święta wola Pána moiego. RejPos 273.*

niewolniczka czyja [G sb] (2): RejPos 272, 273; [Pánie zaftępow/ iefli [...] dałbyś mi niewolnicze twey/ fyná [dederisque servae tuae sexum virtlem] Leop 1.Reg 1/11 (Linde)].

Szeregi: »niewolniczka a służebniczka« (1): A tyś vwierzyłá w wielkiew pokorze twoiey/ miánuiąc fie być niewolniczką á służebniczką Pána fwego. RejPos 273.

»służka a niewolniczka [czyja]« (1): Owom ia nędzniczká/ owom ia służká á niewolniczká Pána moiego/ niechay fie sftánie nádemná náużzem święta wola iego. RejPos 272.

2. *[Służąca: Serua. Ia Serua. Niewolniczká. Dienerin. Dict 1566 C4.]*

Synonimy: służebniczka, służka.